Evropský veřejný ochránce práv

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. *Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtina (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší* politice týkající se jazyků a překladů [Odkaz].

Afgørelse i sag 3490/2005/(ID)PB - Spor týkající se plateb, které by měly být provedeny při ukončení smlouvy

Rozhodnutí

Případ 3490/2005/(ID)PB - **Otevřeno dne** 31/01/2006 - **Rozhodnutí ze dne** 15/12/2008

V roce 2001 stěžovatel, jímž je italská společnost, uzavřel smlouvu s Evropskou komisí v rámci Evropského rozvojového fondu. Tato smlouva se týkala projektu, jehož cílem bylo poskytnout navrátilcům a vysídleným osobám v Libérii dostačující zásobování vodou. Po uplynutí doby trvání smlouvy došlo mezi stěžovatelem a Komisí k neshodám ohledně plateb, které bylo třeba provést v rámci dokončení projektu.

Stěžovatel se obrátil na veřejného ochránce práv koncem roku 2005 a předložil mu řadu tvrzení a požadavků.

V červenci 2007 podal veřejný ochránce práv návrh na smírné řešení. Veřejný ochránce práv odmítl tvrzení i většinu požadavků stěžovatele, nicméně shledal, že jeden z jeho požadavků, jenž se týkal poplatků za správu účtu založeného v rámci projektu, byl podle všeho oprávněný.

Komise ve své odpovědi uvedla, že návrh veřejného ochránce práv přijímá. Mimoto z vlastní iniciativy určila další platbu, jejíž úhradu stěžovateli v rámci smírného řešení považovala za odůvodněnou. Komise však rovněž konstatovala, že tyto platby provede jen za předpokladu, že stěžovatel odvolá své velmi závažné tvrzení týkající se možného zfalšování dopisu útvary Komise.

Stěžovatel odpověď Komise uvítal, avšak vznesl dodatečné specifické požadavky. Souhlasil také s odvoláním svého tvrzení o možném falšování, které je zmíněno výše.

Veřejný ochránce práv Komisi navrhl, že by za účelem dosažení konečného urovnání sporu mohla kontaktovat stěžovatele.

Komise ve své odpovědi vyjádřila ochotu částečně vyhovět dodatečným požadavkům stěžovatele (v celkové výši 36 600 USD a 747,89 EUR), a sice s cílem nalezení „ *smírného urovnání sporu, které by bylo uspokojivé pro obě strany* ". Za tímto účelem Komise stěžovateli zaslala dokument s příslušným návrhem.

Urovnání sporu mezi stěžovatelem a Komisí bylo definitivně potvrzeno na podzim roku 2008. Účet projektu byl tedy uzavřen s tím, že stěžovateli bylo vyplaceno 48 486,79 EUR a 101 938,40 USD.

Veřejný ochránce práv ve svém rozhodnutí zdůraznil, že odpovědi Komise v rámci tohoto případu lze označit za příkladné. V průběhu celé procedury byly důkladné a konstruktivní, a to dokonce do té míry, že došlo k úhradě dalších příslušných plateb identifikovaných útvary Komise a stěžovatelem.

SKUTEČNOSTI, KTERÉ VEDLY K ŽALOBNÍMU DŮVODU

1. V roce 2001 podepsaly stěžovatel, italská společnost a Komise smlouvu o poskytování služeb financované z Evropského rozvojového fondu (ERF). Smlouva byla nazvána „Správa projektu zásobování vodou Monrovia a venkovských oblastí“. Jejím cílem bylo zajistit odpovídající dodávky vody navraceným osobám a vysídleným osobám v Libérii po dobu 24 měsíců (říjen 2001 až říjen 2003).

2. Za účelem plnění úkolů vyplývajících ze smlouvy o poskytování služeb byl stěžovatel pověřen mimo jiné správou zálohového účtu, který založil u místní banky. Projekt byl zahájen v prosinci 2001 a současně byly k dispozici prostředky na zálohový účet.

3. V květnu 2003 Komise v důsledku zhoršení situace v oblasti vnitřní bezpečnosti formálně doporučila svým prováděcím partnerům zapojeným do programu, aby zvážili pozastavení činností. Stěžovatel se však rozhodl pokračovat v práci na projektu.

4. Dne 6. června 2003 ukončila výše uvedená místní banka svou činnost v důsledku vypuknutí občanské války v Monrovii. To znemožnilo převod finančních prostředků do bank v Libérii. Komise proto schválila zřízení alternativního zálohového účtu v Itálii.

5. Později v roce 2003 provedla Komise audit a přezkum projektu. To vedlo k různým sporům se stěžovatelem, a to jak v technických, tak finančních otázkách.

6. Dne 7. dubna 2004 předložil stěžovatel své závěrečné zprávy o projektu.

7. Navzdory několika následným výměnám korespondence s Komisí měl stěžovatel stále řadu stížností. Dne 4. listopadu 2005 se proto obrátila na evropského veřejného ochránce práv.

PŘEDMĚT ŠETŘENÍ

8. Veřejný ochránce práv zahájil své současné šetření týkající se následujících tvrzení a tvrzení stěžovatele.

Obvinění

(1) Po dobu 15 měsíců, od 24. července 2003 do 19. října 2004, Komise neodpověděla na opakované žádosti stěžovatele o doplnění zálohového účtu.

(2) Vzhledem k tomu, že Komise v žádném okamžiku během plnění smlouvy neobvinila stěžovatele z nedostatečných technických nebo finančních výsledků a že výše, odůvodnění a smluvní platnost zálohového poplatku nebyly nikdy zpochybněny, legitimní očekávání stěžovatele bylo vážně porušeno, neboť si nemohla představit, že by Komise se zpětnou účinností zpochybnila zálohový poplatek, a to celý rok po dokončení projektu.

(3) Komisi trvalo celý rok po ukončení projektu oznámit stěžovateli jakýkoli problém, a to bez ohledu na skutečnost, že na tuto záležitost upozornili již dříve smluvní účetní.

(4) Komise ignorovala žádosti stěžovatele o a) analýzu nákladů a přínosů po projektu a technické hodnocení; a b) vrácení jeho účetní závěrky stěžovateli, kterou se Komise rozhodla nezaplatit.

(5) Vzhledem k nepřiměřeným zpožděním Komise při doplňování zálohového účtu stěžovatel předběžně financoval 30 % projektu.

(6) Stěžovatel byl během uzavření projektu podroben neobvyklému a nespravedlivému zacházení, neboť uzavření projektu a závěrečné technické a finanční zprávy musely být provedeny na náklady stěžovatele *po* ukončení projektu, ačkoli to smlouva neupravovala.

Pohledávka ve výši 161 086,99 EUR podaná ve třech bodech

a) Platba neuhrazených faktur, které byly vykázány a plně zdaněny v ročním finančním podání stěžovateli daňovým orgánům:

— Předfinancované zálohové výdaje (2 faktury): 75 931,95 USD

— Poplatky za technickou pomoc a zadržení (1 faktura): 38 880,53 EUR

B) Úroky z prodlení a vyrovnávací úroky plus devalvace opožděných faktur a zálohového předběžného financování (částky použitelné do konce prosince 2005):

O technické pomoci: 4 847,49 EUR

— Ztráty z devalvace z předběžného financování zálohového účtu: USD 8 495.18

— Úroky z prodlení/kompenzační úroky ze zálohového předběžného financování: USD 20 988.75

C) Nepředvídatelné, mimosmluvní povinnosti po ukončení projektu:

Náklady a výdaje uhrazené po ukončení projektu: 27 774,21 EUR

ŠETŘENÍ

9. Dne 31. ledna 2006 veřejný ochránce práv požádal Komisi o předložení stanoviska, které učinil dne 28. července 2006. Stanovisko bylo předáno stěžovateli k vyjádření, které zaslal dne 26. září 2006. Dne 10. července 2007 předložila veřejná ochránkyně práv návrh na přátelské řešení. Komise na tento návrh odpověděla dne 8. ledna 2008. Odpověď byla předána stěžovateli, který předložil své připomínky dne 25. ledna 2008. Veřejný ochránce práv předal připomínky stěžovatele Komisi, která zaslala dodatečnou odpověď dne 26. června 2006. Dne 31. července 2008 stěžovatel a Komise dne 8. září 2008 informovaly veřejného ochránce práv o konečné dohodě, kterou uzavřeli při řešení případu.

ANALÝZA A ZÁVĚRY VEŘEJNÉ OCHRÁNKYNĚ PRÁV

Úvodní poznámky

10. Toto šetření skončilo úspěšným urovnáním mezi stranami na základě návrhu smírného řešení vydaného veřejným ochráncem práv. Tento návrh se týkal části a) pohledávky uvedené v bodě 8 výše.

11. Vzhledem k úspěšnému výsledku tohoto šetření a značnému úsilí obou stran o dosažení smírného řešení se hlavní část tohoto rozhodnutí zaměřuje na otázky, které byly předmětem návrhu veřejného ochránce práv na smírné řešení. Pokud jde o další otázky, jejichž úplné posouzení již bylo stranám sděleno v návrhu smírného řešení předloženém veřejným ochráncem práv, postačí uvést následující.

12. Pokud jde o první výše uvedené tvrzení, veřejný ochránce práv ve svém návrhu na smírné řešení konstatoval, že se zdá, že Komise neodpověděla na dvě žádosti o doplnění zálohového účtu vytvořeného pro daný projekt a že toto selhání se jevilo jako neslučitelné s příslušnými smluvními pravidly. Ve své odpovědi na návrh smírného řešení Komise stručně zdůraznila, co považuje za výjimečné okolnosti, a že ke zpožděním došlo zejména z důvodu potřeby dodatečných kontrol za účelem ochrany finančních zájmů Společenství. Žadatel v reakci na tyto dodatečné připomínky Komise nepředložil žádné konkrétní připomínky. V tomto bodě je třeba poznamenat, že Komise výslovně nevyvrátila výše uvedené zjištění veřejného ochránce práv,

že smluvní pravidla nebyla striktně dodržována. Vzhledem k druhotné povaze této části věci a ke skutečnosti, že bylo dosaženo narovnání, však veřejný ochránce práv nepovažuje za nutné tuto záležitost dále zkoumat.

13. Pokud jde o zbývající obvinění, veřejný ochránce práv nezjistil žádný nesprávný úřední postup v souvislosti s druhým, třetím, pátým a šestým tvrzením. Pokud jde o čtvrté tvrzení, veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že neexistují dostatečné důvody pro další šetření. Pokud jde konkrétně o páté tvrzení, žadatel předložil dodatečné materiály po návrhu smírného řešení na podporu svých argumentů. Při druhém posouzení této části případu by však tato skutečnost vyžadovala další šetření, což je krok, který by v tomto okamžiku nebyl vhodný. Veřejná ochránkyně práv dále konstatuje, že z vlastního podnětu Komise a bez ohledu na zjištění, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, obsahovalo narovnání rozhodnutí o vyplacení náhrady v zájmu smírného řešení problému (viz bod 28 níže).

14. Pokud jde o tvrzení, veřejný ochránce práv nenašel žádná odůvodněná tvrzení, která by odpovídala písmenům b) a c) tohoto tvrzení. Proto nemohly být přijaty.

A. Nárok na zaplacení

Skutkové okolnosti a posouzení

15. Jak bylo uvedeno výše, stěžovatel mimo jiné tvrdil, že:

a) Platba neuhrazených faktur, které byly vykázány a plně zdaněny v ročním finančním podání stěžovateli daňovým orgánům. Jednalo se o následující:

— Předfinancované zálohové výdaje (2 faktury): 75 931,95 USD

— Poplatky za technickou pomoc a zadržení (1 faktura): 38 880,53 EUR

16. Pokud jde o toto tvrzení, Komise ve svém stanovisku uvedla, že se neúspěšně pokusila vyřídit probíhající platbu se stěžovatelem. Ověření celkových výdajů poskytlo celkem 1 927 868,92 USD. Obdržené doplňky činily 1 856 703,09 USD. Zůstatek ve prospěch stěžovatele činil 71 165,83 USD splatných na zálohovém účtu. Byla rovněž vyřízena faktura ve výši 38 880,53 EUR. Komise uvedla, že je připravena souhlasit s tím, že smlouva podepsaná se stěžovatelem předpokládá kromě odměny poskytnuté prostřednictvím smlouvy o poskytování služeb i poplatek za správu zálohového účtu. V této souvislosti dále uvedla, že ustanovení přílohy II A smlouvy o poskytování služeb stanoví pro tento účel zvláštní poplatek ve výši 216 000 EUR (uvedený v příloze II C). Poukázal však rovněž na to, že se jednalo o zjevné pochybení, kterého se dopustila jeho útvary, protože tatáž služba by nikdy neměla být odměňována dvakrát, a proto auditoři dospěli k závěru, že by tato tvrzení měla být zamítnuta. Kromě toho poukázala na to, že před vyrovnáním této částky je třeba vyřešit otázku odůvodnění výdajů na vybavení a nábytek zakoupené z fondů projektu a použité v bydlišti stěžovatele. Ve skutečnosti se neúspěšně pokusila uzavřít účetní závěrku tím, že vyzvala stěžovatele, aby

vyřešil otázku neodůvodněných výdajů.

17. Veřejná ochránkyně práv se otázkou poplatku za správu zálohového účtu zabývala následujícím způsobem.

18. Dotčená smlouva je nadepsána „Správa projektu zásobování vodou Monrovia a venkovských oblastí“. Podle smlouvy činí cena zakázky 270 180 EUR. Existuje-li rozdíl mezi ustanoveními jednotlivých písemností, je třeba je vykládat v souladu s přednostním pořadím uvedeným v článku 3 zvláštních smluvních podmínek. Podle tohoto článku:

„ *Přednostní pořadí zadávací dokumentace je následující:*

— *Formulář smlouvy,*

Zvláštní podmínky smlouvy,

— *Příloha I T/A mandát.*

— *Příloha IIA Postupy rozpočtového řízení.*

— *Příloha IIB Technické předpisy.*

— *Příloha IIC odhad nákladů na zálohový účet.*

— *Příloha III Rozdělení smluvních cen.*

— *Příloha IV Daňové a celní ujednání.*

— *Všeobecné podmínky pro zakázky na služby financované z Evropského rozvojového fondu (příloha IV rozhodnutí Rady ministrů AKT/EHS č. 3/90 ze dne 29. března 1990)* “

19. Podle článku 2 se na smlouvu použije belgické právo. Podle přílohy I smlouvy by její trvání činilo „[*u]p až 360 dnů v Libérii a až 120 dnů v Itálii po dobu 24 měsíců.* “ Odstavec 1 přílohy IIA stanoví mimo jiné:

„ *Smlouva se týká řízení a dohledu prostřednictvím zálohového účtu programu pro zlepšení přístupu do čistých vod v Monrovii a venkovských oblastech (...) Zdroje ERF budou zpřístupněny prostřednictvím zaručeného zálohového účtu (...) odhad nákladů v EUR je uveden v příloze IIC (...)* “

20. Bod 2.4.2 přílohy IIA stanoví, *že „[f]nebo správa zálohového účtu (účtů) a náklady na vyhrazené finanční zdroje obdrží zhotovitel poplatek stanovený v příloze IIC. Tento poplatek není předmětem zadržení a může být na konci každého vykazovaného období vyčerpán poměrným dílem z účtu* .

21. Příloha IIC obsahuje oddíl „E“, nadepsaný „PROGRAMME MANAGEMENT“, který stanoví částku 216 000 EUR (24 měsíců x 9 000 EUR). Příloha IIC neobsahuje žádné ustanovení výslovně odkazující na poplatek za „správu zálohového účtu“. Poplatek za správu zálohového účtu uvedený v bodě 2.4.2 přílohy IIA se tedy zdá, že odkazuje na částku uvedenou v oddíle E přílohy IIC za řízení programu, přičemž se bere v úvahu, že příloha IIC neobsahuje samostatné ustanovení týkající se poplatku za správu zálohového účtu a že smlouva byla určena na správu programu zásobování vodou prostřednictvím zálohového účtu.

22. Příloha III, nadepsaná „Rozdělení smluvních cen“, obsahuje zejména tyto údaje:

, *Poplatky (propadlé) za pracovní dny*

a) Služby pana Craiga Smithe:

v Libérii: EURO

Poplatky za osobu/den po dobu 300 dnů na EUR 425/den 127.500

Za diety na člověka/den po dobu 300 dnů za 138/den 41,400 EUR/den

v Itálii:

Poplatky za osobu/den po dobu 120 dnů na 350 EUR/den 42.000

B) Služby v Libérii pro schválené krátkodobé odborníky

Poplatky za osobu/den po dobu 300 dnů na 300 EUR/den 18.000

Za diety na člověka/den po dobu 300 dnů za 138/den 8,280 EUR/den

Cestovní náklady…

Celkem 270.180 “.

23. S ohledem na výše uvedené se veřejný ochránce práv domníval, že postoj Komise v tomto případě je přiměřený, konkrétně že služby příslušných zaměstnanců stěžovatele uvedené v příloze III se neodlišují od „řízení programu“ uvedeného v oddíle E přílohy IIC. Zdálo se tedy, že smlouva stanovila dvojí poplatek za stejné služby, které měl stěžovatel poskytnout v souvislosti s řízením programu zásobování vodou. V důsledku toho se zdálo, že mezi relevantními ustanoveními smlouvy existuje inherentní logický rozpor a že prohlášení o závěti učiněné Komisí při uzavírání smlouvy týkající se odměny dodavatele za řízení programu nebylo bezchybné. Jak uvedla Komise ve svém stanovisku, tento problém byl způsoben zjevnou chybou jejích útvarů.

24. V rámci své odpovědi na první tvrzení stěžovatele Komise uznala, že ve prospěch

stěžovatele existuje zůstatek ve výši 71 165,83 USD dlužný na zálohovém účtu a nevyřízené faktury ve výši 38 880,53 EUR na poplatky za technickou pomoc. S cílem dosáhnout smírného urovnání sporu se stěžovatelem Komise zjevně uvedla, že je připravena akceptovat, že smlouva podepsaná se stěžovatelem předpokládá kromě odměny poskytnuté prostřednictvím smlouvy o poskytování služeb poplatek za správu zálohového účtu. Poukázal však na to, že před vyřešením příslušné částky by měla být vyřešena otázka týkající se odůvodnění výdajů na vybavení a nábytek, které byly zakoupeny z fondů projektu a použity v místě bydliště stěžovatele. V tomto ohledu Komise uvedla, že tuto otázku vznesla dopisem ze dne 26. června 2003. Komise však ve svém stanovisku neuvedla, že by kopie tohoto dopisu byla obsažena v obsáhlé dokumentaci připojené k podnětu. Tento dopis se rovněž neobjevil v seznamu příloh přiloženém ke stanovisku Komise. Kromě toho nebyl takový problém zahrnut do zjištění auditního přezkumu v polovině období, které bylo sděleno stěžovateli a připojeno ke stížnosti. Kromě toho Komise nijak neodkázala na dotčenou částku finančních prostředků.

25. Ve svých připomínkách ke stanovisku Komise stěžovatel:

a) konstatovala, že poslední zálohové faktury ve výši 4 766,12 USD, které byly prokazatelně doručeny spolu se závěrečnou zprávou, Komise ignorovala;

B) poukázala na to, že s výjimkou výše uvedené částky souhlasila s Komisí, pokud jde o zůstatek v její prospěch a nevyřízené faktury;

C) uvítal prohlášení Komise, že je připravena přijmout, že smlouva stanovila poplatek za správu zálohového účtu; a

D) zdůraznila, že Komise ve svém stanovisku poprvé zavedla výhradu týkající se vybavení a tvrdila, že to jasně odkazuje na jinou smlouvu, která byla již dávno vyřešena ve prospěch stěžovatele, jakož i na protokol o dohodě, který byl s Komisí podepsán.

26. Veřejná ochránkyně práv poznamenala, že:

a) Komise se ve svém stanovisku nevyjádřila k části tvrzení stěžovatele týkající se platby posledních zálohových faktur ve výši 4 766 USD. 12;

B) stěžovatel a Komise se dohodly, že ve prospěch stěžovatele existuje zůstatek ve výši 71 165,83 USD splatný na zálohovém účtu a nevyřízené faktury ve výši 38 880,53 EUR;

C) Komise byla připravena souhlasit s tím, že smlouva stanovila poplatek za správu zálohového účtu (odlišně od odměny stěžovatele za správu programu), avšak vyřízení pohledávky podmínila vyřešením otázky týkající se odůvodnění výdajů na vybavení a nábytek zakoupené z fondů projektu a použité v bydlišti stěžovatele;

D) Komise ve svém stanovisku neprokázala, že tuto otázku u stěžovatele vznesla před tímto šetřením, a neposkytla v této věci další informace;

e) Komise rovněž nevysvětlila, proč jí tato záležitost brání alespoň částečně uspokojit tvrzení stěžovatele; a

F) stěžovatel poukázal na to, že Komise tuto záležitost poprvé vznesla ve svém stanovisku, a poznamenal, že odkazuje na plnění jiné smlouvy, která již byla vyřešena.

27. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla veřejná ochránkyně práv k závěru, že Komise dostatečně nevysvětlila, že stěžovateli nezaplatila, alespoň částečně částku, která odpovídá jeho prvnímu tvrzení. Toto selhání mohlo být případem nesprávného úředního postupu. Veřejná ochránkyně práv proto předložila následující návrh na smírné řešení:

S ohledem na své poznámky v bodě [zde 26] *výše veřejný ochránce práv navrhuje, aby Komise mohla znovu zvážit své rozhodnutí (včetně odůvodnění) odmítnout, a to i částečně, vyhovět první finanční žádosti stěžovatele. V souvislosti s tímto novým posouzením by Komise mohla rovněž zohlednit připomínky veřejného ochránce práv uvedené výše v bodě [* zde 18 *–23] a příslušné belgické právo použitelné na smlouvu. Komise se vyzývá, aby pozvala stěžovatele na schůzku s cílem usnadnit vyjasnění právní situace a hledání řešení přijatelného pro obě strany.*

Podání předložená veřejnému ochránci práv po jeho přátelském návrhu řešení

28. Komise informovala veřejného ochránce práv, že na základě svého návrhu a v zájmu přijetí opatření k vyřešení této záležitosti znovu posoudila spis a návrh veřejného ochránce práv přijala. Komise poskytla (shrnutím) následující informace o tom, jak hodlá na návrh reagovat. Zaprvé by odpovídala platbám uvedeným v písmenu a) pohledávky. Zadruhé sama Komise určila další relevantní platbu, která má být provedena. To spočívalo v prodlení a kompenzačních úrocích z zálohového předběžného financování ve výši 2 066,87 USD. V této souvislosti Komise vysvětlila, že navzdory svému původnímu postoji neposkytnout tuto náhradu a navzdory závěru veřejného ochránce práv, že tvrzení relevantní v tomto bodě nebylo opodstatněné, se Komise nicméně rozhodla navrhnout výše uvedenou platbu na náhradu nákladů stěžovatele na předběžné financování. Komise poukázala na to, že tuto platbu navrhla výhradně za účelem dosažení smírného řešení. Dále uvedla, že uvedenou platbu nelze vykládat jako uznání nebo přiznání obvinění a obvinění vznesených stěžovatelem ve svých připomínkách veřejnému ochránci práv.

29. Komise dále uvedla, že stěžovatel ve svých podáních veřejnému ochránci práv vznesl řadu velmi kritických připomínek týkajících se Komise a jejích útvarů. Komise na ně nechtěla odpovědět, s výjimkou jedné připomínky, v níž stěžovatel navrhl, že útvary Komise zfalšovaly dopis. Komise přijala návrh veřejné ochránkyně práv na smírné řešení, který podmínila stažením tohoto obvinění stěžovatelem.

30. Ve svých připomínkách k odpovědi Komise na návrh veřejné ochránkyně práv stěžovatel uvítal ochotu Komise nalézt přátelské řešení. Rovněž formulovala další konkrétní pohledávky, včetně nároků na úroky a náhrady za kolísání směnných kurzů. Zároveň se výslovně vzdala jednoho ze svých tvrzení vznesených v rámci tohoto šetření a výslovně vzala zpět svá obvinění uvedená v bodě 28 výše.

31. S ohledem na nová tvrzení stěžovatele zaslal veřejný ochránce práv své připomínky Komisi. Navrhl, aby Komise kontaktovala stěžovatele s cílem dosáhnout konečného narovnání.

32. Ve své odpovědi ze dne 26. června 2008 Komise vyjádřila ochotu částečně vyhovět dodatečným žádostem stěžovatele (celkem 36 600 USD a 747,89 EUR) s cílem nalézt „ *smírné řešení uspokojivé pro obě strany*“ . Nemohla však souhlasit s určitými nároky na dodatečné úroky, přičemž vysvětlila, že se týkají daňových okolností v dotčeném členském státě a části případu, u níž veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

33. Komise uvedla, že stěžovateli zaslala protokol obsahující jeho návrh na narovnání.

34. Dne 3. července 2008 stěžovatel informoval veřejného ochránce práv, že má v úmyslu protokol podepsat. Smír mezi stěžovatelem a Komisí byl nakonec potvrzen oběma stranami dne 31. července a 8. září 2008. Z vyrovnání vyplynulo, že zůstatek na účtu projektu byl uzavřen platbami ve výši 48 486,79 EUR a 101 938,40 USD stěžovateli.

Posouzení veřejného ochránce práv po jeho přátelském návrhu řešení

35. S ohledem na podání účastníků řízení v návaznosti na návrh veřejné ochránkyně práv na smírné řešení dospěl veřejný ochránce práv k závěru, že jeho návrh má úspěšný výsledek.

36. Veřejná ochránkyně práv by dále ráda zdůraznila, že odpověď Komise v tomto případě byla příkladná. Již v okamžiku předložení stanoviska využila Komise příležitost důkladně prozkoumat příslušné události a přezkoumat opatření svých útvarů. Zjistila nedostatky, otevřeně je připustila a vyjádřila ochotu přijmout nápravná opatření. Při následné reakci na návrh veřejné ochránkyně práv na smírné řešení přijala Komise rovněž velmi důkladný a konstruktivní přístup. Zejména je třeba pochválit Komisi za její ochotu plně a konstruktivně využít čl. 3 odst. 5 statutu veřejného ochránce práv, jehož cílem je mimo jiné prosazovat přátelská řešení v otevřeném a nelegalistickém dialogu.

C. Závěry

Veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že bylo dosaženo smírného urovnání.

Stěžovatel a Evropská komise budou o tomto rozhodnutí informováni.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Ve Štrasburku dne 1. prosince 2008